

Gods havenarbeiders

Guus Peters is Port Missionary van beroep. Wie het in goed Nederlands wil weten, hij is havenevangelist. Hij bezoekt dagelijks schepen die aanleggen in de havens van Terneuzen, Gent en Antwerpen. Regelmatig komen bemanningsleden bij Guus en zijn vrouw Annemiek over de vloer. Vaak zijn het moslims. Hoe is het om havenarbeider in dienst van God te zijn?. That's Life Magazine sprak met Guus en Annemiek.

Guus: ' We zijn allebei in 1981 christen geworden. We waren van huis uit Katholiek, deden daar eigenlijk niets mee. In 1980 maakten we een grote reis, naar India, Nepal, Thailand. We waren geen hippies en gebruikten ook geen drugs, maar we waren wel op zoek, zoals zo velen in die tijd. In Calcutta zagen we de armoede op straat. Ik was eigenlijk altijd wel op zoek naar de zin van het leven. Toen we terug kwamen van die reis, vertelde een vriend van ons van zijn bekering. Ik moest daar eerst niet veel van hebben. Van mijn kant vertelde

ik hem dat ik mij een vreemdeling voelde in deze wereld. Wat moest ik hier? Hij vertelde mij, dat wij vreemdelingen zijn en dat dit in de Bijbel staat, onder andere in Hebrreeën 11:13. Dit sprak mij aan en ik kreeg een Bijbel van hem. Ik denk dat ik die Bijbel wel drie keer heb gelezen, maar ik vatte het niet. En toch, op een bepaald moment, ik weet nog dat het tijdens de afwas was, voelde ik het geloof als het ware binnenstromen. Niet uit te leggen. Ik heb eerst nog een tijd bij een opsporingsdienst in de bouw gewerkt, goede leerschool. Na een aantal jaren kon ik als vrijwilliger aan de slag bij een zeemanszending, om daar met zeelui te spreken en over het evangelie te vertellen. Uiteindelijk ben ik daar fulltime aan de slag gegaan, en dat was best moeilijk, omdat we door een vriendenkring gesponsord moesten worden. Door hun giften konden en kunnen wij dit werk doen. Dat is lastig omdat je afhankelijk bent van anderen. Maar het komt tot nu toe altijd weer goed. We vertrouwen er op dat we ontvangen wat we nodig hebben.'

Guus en Annemiek Peters laten aan hoofdredacteur Jan Piet hun evangelisatiemateriaal zien

Annemiek: 'Dat ik met Guus de stap heb gezet naar Zeeuws Vlaanderen en betrokken ben geraakt bij het schepenwerk, nou, dat was best spannend. Ik was toch vooral gericht op onze vijf kinderen. Ik was betrokken bij school. Je hebt een heel sociaal netwerk opgebouwd rond de kinderen en dat wil je niet zomaar loslaten. Gek genoeg zijn het juist de kinderen die het makkelijk hebben gemaakt om los te laten. Want hoewel ik zelf niet de schepen op ga, kwamen er wel regelmatig zeelui bij ons thuis over de vloer, en kinderen praten nu eenmaal gemakkelijk met vreemden. Ze hadden altijd wel wat te vertellen en daardoor voelden de meeste zeelui zich ook thuis bij ons. Ze missen hun thuis, hun gezin, familie, en dan is het best emotioneel als ze bij ons gastvrijheid ontvangen. Ze denken dan aan hun eigen kinderen en hun huis, ver weg.

Guus: 'In het begin ging ik met knikkende knietjes aan boord. Je weet niet wat je moet verwachten. Ik vond mezelf al heel wat als ik 10 minuten aan boord was geweest. Je stelt je voor als 'Port Missionary', dat is de officiële naam voor het werk dat ik doe, en dan ga je naar de messroom toe. Daar ga je dan zit-

ten. Vaak gaan mensen eerst weg en komen daarna één voor één terug. Dat moet je leren, om tijd te nemen en af te wachten tot ze met hun verhaal bij je willen komen. Het is aan boord een kleine gemeenschap en ze willen niet altijd voor elkaar weten dat ze met mij een gesprek willen.

Ik weet wel dat de eerste keer dat ik aan boord van een moslimschip kwam, ik dat best eng vond. Vergeet niet dat ze met heel directe vragen op je af komen. 'Wat vind je van Mohammed' is zo'n vraag. Dan kun je niet zomaar iets zeggen dat kwetsend voor hen is. Dan krijg je nare gesprekken. Maar ik heb geleerd om juist dan de Bijbel open te slaan en te laten zien wat God over profetie zegt, zoals bijvoorbeeld in Openbaring 19:10. Het Woord van God is altijd de waarheid en dat Woord doet zijn werk dan. 'Er zijn wereldwijd verschillende organisaties die zich bezig houden met het bezoeken van zeelui. Soms zijn organisaties neutraal en doen dan vooral sociaal werk. Mijn werk is aangesloten bij de Seamen's Christian Friend Society, een Engelse organisatie met havenzendingen in een 40-tal havens, verspreid over de hele wereld. We hebben contact met elkaar en we kunnen onze ervaringen delen.

Annemiek: 'Het is werk dat je samen moet doen. Nogmaals, niet dat ik de schepen op ga. Er zijn weinig vrouwen die dit werk doen. Het is natuurlijk een mannenwereld op de schepen, en daar moet je wel rekening mee houden. Maar je deelt samen wel veel ervaringen. Wanneer ze bij ons thuis komen, wil ik dat ze zich thuis voelen, en omdat we afhankelijk zijn van giften moet je dit werk ook echt samen delen. Zelf heb ik net een opleiding in grafische vormgeving afgerond. Ik hoop op die manier een bijdrage te kunnen leveren in het ontwerpen van bijvoorbeeld folders en brochures. Daarnaast hoop ik dat ik daarmee een aantal uren aan de slag kan voor een organisatie of bedrijf, of particulieren die iets opgemaakt willen hebben.'

Guus: 'In Antwerpen heb ik elke maandagavond dienst in het zeemanshuis en vaak is er dan de mogelijkheid om een Bijbelstudie te geven. Mijn auto ligt overigens altijd helemaal vol met Bijbels en studiemateriaal. We hebben ook allerlei Bijbelcursussen en die kunnen ze op het schip maken tijdens de reis. We kunnen ze dan ook via internet begeleiden. Verder komt het vaak voor dat we een mailtje krijgen

of we een zeeman kunnen opzoeken die erg geïnteresseerd is in het christendom of een christen die bemoediging nodig heeft. Dan heb je natuurlijk een makkelijke binnenkomst. Guus Peters heeft vorig jaar meer dan 800 schepen bezocht, waarvan 115 schepen uit moslimlanden. 'Ik heb geleerd heel open te zijn over Jezus Christus en over mijn geloof. Moslims nemen je niet serieus als je twijfelend over je geloof doet. Dat snappen ze niet. We zijn daar als christenen wel eens te weifelend over. Juist met moslims kun je prima over God spreken. We hebben prachtige ervaringen als het gaat om veranderingen in levens van mensen. Ik denk nog aan die man uit Turkije, een boom van een kerel, die in huwelijksproblemen was geraakt. Een probleem dat we natuurlijk veel tegenkomen. Nogal wat mannen hebben in de havens een avontuurtje met een vrouw en dan gaat het thuis mis. Als je dan na verloop van tijd deze Turkse man tot een nieuw en veranderd leven mag leiden en je hoort dat later ook zijn huwelijk weer helemaal opnieuw is opgebloeid, dan weet je waar je het voor mag doen.'

Wie Guus en Annemiek Peters wil steunen, kan een gift overmaken naar Postgiro 50.98.593 of Bankrekeningnr. 36.23.97.244 t.n.v. Evangelische Gemeente de Kandelaar te Terneuzen, o.v.v. Guus en Annemiek Peters (deze giften zijn aftrekbaar voor de belastingen) of Postgiro 2777972 t.n.v. Guus en Annemiek Peters te Terneuzen.

Kijk ook voor meer informatie op www.havenevangelisatie.nl